

Sygn. akt: VII C 109/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014 r.

Sąd Rejonowy VII Wydział Cywilny w L.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Aneta Murawska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Iwona Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014 r. na rozprawie

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko (...) S.A. w W.

Odszkodowania z tytułu wypad. komunikacyjnych

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. C. kwotę 1.339,15 złotych (słownie: jeden tysiąc trzysta trzydzieści dziewięć złotych i piętnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 241,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w L. tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych ze środków budżetowych Sądu:

- powodowi kwotę 48,65 złotych;

- stronie pozwanej kwotę 762,16 złotych.

Sygn. akt VII C 109/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 31 stycznia 2014 roku a skierowanym przeciwko stronie pozwanej (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. powód M. C. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kwoty 1.421,65 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o obciążenie strony pozwanej poniesionymi przez niego kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania pozwu, powód wskazał, że w dniu 22 lipca 2013 roku uczestniczył w kolizji drogowej swoim samochodem marki M. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu samochodowego w (...) S.A.

Powód powiadomił ubezpieczyciela sprawcy kolizji o jej zaistnieniu.

Wysokość szkody rzeczoznawca pozwanego wycenił na kwotę 3.390,73 złotych.

Powód po otrzymaniu odszkodowania oddał samochód do warsztatu, naprawczego, który wyliczył koszty naprawy wstępnie na kwotę 7.358,68 zł.

Łączne koszty naprawy samochodu powoda wyniosły 7.621,93 zł.

Pozwana nie uznała całości roszczenia powoda weryfikując fakturę VAT nr (...) do kwoty 6.415,53 zł. i dopłacając na jego rzecz kwotę 3.024,80 zł.

Na żądanie strony pozwanej zostały jej przesłane karta charakterystyki lakieru oraz faktura źródłowa na zakup części, a mimo to pozwana obniżyła stawkę za roboczogodzinę pracy warsztatu do 90 zł netto oraz wartość części zamiennych do cen części alternatywnych (moduł przodu pojazdu).

Na czas naprawy pojazdu powód był zmuszony korzystać z pojazdu zastępczego. Okres wynajmu trwał 5 dni od dnia 14.10.2013 r. do dnia 18.10.2013 r.

Koszt wynajmu pojazdu wyniósł 922,50 zł.

Pozwana uznała okres wynajmu pojazdu, ale zweryfikowała stawkę dobową wynajmu z kwoty 150 zł netto do kwoty 115 zł netto i wypłaciła na rzecz powoda kwotę 707,25 zł.

Powód na skutek zdarzenia poniósł szkodę w wysokości 8.544,43 zł, a strona pozwana pokryła ją do kwoty 7.122,78 zł.

Powód wniósł o dopłatę kwoty 1.421,65 zł, na którą to kwotę składają się:

-1206,40 zł dopłata do kosztów naprawy;

215,25 zł dopłata do kosztów wynajmu.

Strona pozwana (...) SA w W., w odpowiedzi na pozew, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Strona pozwana wniosła również o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia rzeczywistej szkody w pojeździe marki M. nr rej. (...) w związku z kolizją z dnia 22.07.2013 r. oraz na okoliczność jak kształtowały się stawki dobowe za wynajem pojazdu zastępczego marki O. (...) w październiku 2013 r. i od czego są uzależnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lipca 2013 roku powód poruszając się swoim samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został poszkodowany w kolizji, spowodowanej przez kierującego samochodem marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu samochodowego w (...) S.A.

Sprawca szkody spisał oświadczenie.

Uczestnicy kolizji nie zawiadamiali i nie wzywali na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy Policji.

Dowód:

- zgłoszenie szkody-k.49-53;

-akta szkody;

-zeznania powoda – k. 141.

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana ustaliła szkodę w pojeździe powoda na kwotę na kwotę 3390,73 złotych. Powód odwołał się od tej decyzji. Pozwany podwyższył kwotę odszkodowania do wysokości 6.415,53 zł.

Za wynajmem samochodu zastępczego strona pozwana uznała powodowi kwotę do wysokości 707,25 zł.

Łącznie wypłacono na rzecz powoda 7.122,78 zł.

Dowód:

- decyzja pozwanego z dnia 25.10.2013 r. – k. 86.

W dniu 14.10.2013 r. powód zawarł umowę wynajmu pojazdu zastępczego z A. A. –prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) w L. na okres 5 dni, przy czym stawka za 1 dzień wynajmu pojazdu wynosiła 150 zł + podatek VAT.

Dowód:

- umowa najmu- k. 83.

Za wynajmem pojazdu firma (...) w L. wystawiła powodowi fakturę VAT nr (...) na kwotę 922,50 zł.

Dowód:

- faktura- k. 82.

Strona pozwana nie uznała tej faktury i skorygowała ją do wartości 707,25 zł.

Dowód:

- korekta faktury w aktach szkody- k. 85.

Powód zlecił firmie (...) likwidację szkody komunikacyjnej wg kosztorysu naprawy.

Koszt naprawy wyniósł 7.621,93 zł.

Dowód:

- faktura- k. 87.

Strona pozwana nie uznała tej faktury i skorygowała koszt naprawy pojazdu do wysokości 6415,53 zł brutto. Koszty naprawy zostały ustalone przez stronę pozwaną w wyniku analizy przekazanej dokumentacji.

(...) obniżyło wartość roboczogodziny z kwoty 110 zł do kwoty 90 zł.

Koszty roboczogodziny lakierniczej z kwoty 120 zł do kwoty 90 zł. Strona pozwana nie zgodziła się na 15 % narzut z tytułu lakieru perłowego- z powodu braku receptury oraz zakwestionowała wartość modułu przodu z kwoty 734,09 zł do kwoty 166,07 zł.

Strona pozwana przyznała powodowi pokrycie uszkodzonych elementów lakierem, ale nie był to lakier perłowy. Samochód powoda był wyprodukowany w 2008 r.

Dowód:

- dokumenty w aktach szkody- k. 88-98;

-zeznania powoda- k. 141.

Koszty naprawy uszkodzeń w samochodzie powoda marki M. (...) nr rej. (...) powstałe wskutek zdarzenia z dnia 22.07.2013 r. ustalone wg stanu na miesiąc wystąpienia szkody, dla naprawy przeprowadzonej w technologii producenta, z zastosowaniem części nowych, oryginalnych części zamiennych oraz warsztatowych stawek za roboczogodzinę, wynoszą **7.320,52 zł brutto**.

Szacunkowa , uśredniona cena wynajmu samochodu klasy średniej, niższej, tj. z segmentu C, do którego zaliczany jest samochód marki O. (...) określona na podstawie aktualnych cen stosowanych przez firmy świadczące takie usługi działające w rejonie (...) wynosi około 160 zł brutto za dobę przy wynajmie na okres 5 dni.

Wysokość stawki dobowej zależy przede wszystkim od klasy samochodu, długości okresu wynajmu , sezonowych promocji, warunków wynajmu.

Dowód:

- opinia techniczna biegłego sądowego L. S.- k. 113-120.

Koszty naprawy samochodu powoda M. (...) nr rej. (...) uszkodzonego wskutek zdarzenia z dnia 22.07.2013 r. wyznaczone dla naprawy z użyciem lakieru perłowego wynoszą **7539,43 zł brutto**.

Dowód:

- opinia techniczna uzupełniająca biegłego sądowego L. S.- k. 184-192.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie prawie w całości.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia przebiegu zdarzenia szkodowego albowiem w ocenie strony pozwanej uszkodzenie pojazdu powoda, na które się on powołuje i z którym wiąże odpowiedzialność odszkodowawczą strony pozwanej jest wygórowane.

Zgodnie z treścią art. 361 §1 i §2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu kryterium adekwatności, jakie zostało przyjęte przez ustawodawcę polskiego w art. 361 § 1 k.c. odwołuje się do „normalnych” następstw działania i zaniechania wywołującego szkodę. Innymi słowy adekwatne są „normalne” następstwa działania i zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wszystkie inne zaś są „nieadekwatne”. Oznacza to, że z grupy wszelkich możliwych skutków danego zdarzenia znaczenie mają (i rodzą odpowiedzialność odszkodowawczą, gdy spełnione zostaną pozostałe przesłanki) tylko te, które stanowią normalne następstwa danego działania i zaniechania, a więc tylko niektóre ze wszystkich możliwych skutków danego zdarzenia. Z oczywistych względów ograniczenie takie jest niezbędne, bowiem bez niego granice odpowiedzialności odszkodowawczej sięgałyby bardzo daleko, co nie dałoby się pogodzić ani z realiami ekonomicznymi, ani nawet z poczuciem sprawiedliwości.

Odpowiedzialność za szkodę nie może więc obejmować wszelkich następstw, które pozostają w ogólnym związku przyczynowym z danym zdarzeniem – często mogą to być następstwa odległe w czasie i przestrzeni. Dla stwierdzenia istnienia związku przyczynowego nie wystarcza więc jakiegokolwiek powiązanie przyczynowe między zachowaniem poszkodowanego a powstaniem lub zwiększeniem szkody, gdyż musi to być związek przyczynowy normalny w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. (por. wyrok SN z dnia 3 lipca 2008 r., IV CSK 127/08, M. Praw. 2009, nr 19, s. 1065).

W realiach przedmiotowej sprawy, zachodzi związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem szkodowym z dnia 22 lipca 2013 roku, którego uczestnikiem był powód.

Pomiędzy stronami sporna pozostawała kwestia wysokości szkody oszacowanej przez stronę pozwaną.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego L. S. koszt naprawy pojazdu powoda wyznaczony dla naprawy z użyciem lakieru perłowego wynosi **7.539,43 zł.**

Strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 6.415,53 zł jako odszkodowanie z tytułu kolizji z dnia 22 lipca 2013 r. oraz kwotę 707,25 zł z tytułu zwrotu kosztów wynajmu samochodu przez okres 5 dni.

Łącznie strona pozwana wypłaciła powodowi kwotę 7122,78 zł.

Do zapłaty pozostawała więc dla powoda pozostała kwota **1123,90 zł** jako różnica między kwotą wynikającą z opinii biegłego (7.539,43 zł) a wypłaconą przez stronę pozwaną (6.415,53 zł) oraz zwrot kosztów wynajmu pojazdu zgodnie z przedstawioną przez powoda fakturą 922,50 zł pomniejszone o kwotę wypłaconą już przez stronę pozwaną 707,25 zł, tj. zwrot kwoty **215,25 zł.**

Łącznie na rzecz powoda należało zasądzić kwotę 1.339,15 zł.

Sąd uznał za uzasadnione koszty wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości wskazanej przez powoda zgodnie z fakturą, albowiem biegły wskazał, że koszty te kształtowały się na wyższym poziomie, zaś biegły nie potrafił określić wysokości kosztów wynajmu pojazdu na miesiąc październik 2013 r.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał powództwo za słuszne tak co do zasady jak i co do wysokości.

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 kc i nast. sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Szczegóły tej odpowiedzialności są unormowane w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz.1152). Według art. 36 ust. 1 tej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 tej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani - na podstawie przepisów prawa cywilnego - do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odpowiedzialność tą reguluje również ustawa z dnia 22 maja 2003 r. działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151).

Zgodnie z treścią art. 436 kc w zw. z art. 435 kc samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Według zaś art. 361 § 1 kc, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 kc naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkoda majątkowa jest to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Z przepisu art. 361 § 2 kc wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. W orzecznictwie i w doktrynie przyjęte jest, że za szkodę powstałą w

wyniku ruchu pojazdu mechanicznego odpowiadają in solidum posiadacz (kierowca) tego pojazd i ubezpieczyciel, przy czym poszkodowany może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Powodowi od zasądzonego świadczenia należą się również odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 817 § 1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powyższa regulacja jest koherentna tak z treścią art. 455 k.c. oraz w poglądem judykatury, a dalej z poglądem przedstawicieli piśmiennictwa w w/w zakresie. Wskazuje się, że skoro świadczenie z czynów niedozwolonych, jest świadczeniem bezterminowym, zobowiązany to jego spełnienia, w tym także ubezpieczyciel, winien spełnić świadczenie niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. W realiach przedmiotowej sprawy na w/w niezwłoczność należy patrzeć przez pryzmat art. 817§1 k.c. Z chwilą wezwania do zapłaty(co powoduje przekształcenie zobowiązania bezterminowego w terminowe) oraz z wpływem terminu do spełniania świadczenia, w tej sprawie z wpływem 30 dni od daty wezwania, dłużnik- tu pozwany pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem danego świadczenia. Z uwagi na to biorąc pod uwagę moment zgłoszenia szkody oraz określony stronie pozwanej termin spełnienia świadczenia w wezwaniu do zapłaty zasadnym jest domaganie się odsetek ustawowych w sposób określony w pozwie.

Z uwagi na w/w Sąd orzekł jak w pkt I i II sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie z pkt III sentencji wyroku znajduje oparcie w art. 98 k.p.c. Powodowi jako stronie wygrywającej proces należy się zwrot poniesionych przez niego kosztów procesu.